

Отриманий досвід, знання та навички сприятимуть підвищенню професійного рівня наших випускників, а отже і збільшенню їх впевненості при працевлаштуванні.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Про концепцію екологічної освіти в Україні. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v6-19290-01#Text>.
2. Стандарт вищої освіти за спеціальністю 101 «Екологія» для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/12/21/101-ekologiya-bakalavr-1.pdf>
3. Що таке Soft Skills і для чого їх треба розвивати. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.work.ua/en/articles/self-development/2049/>.
4. Соціально-комунікативні навички. [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Соціально-комунікативні_навички.
5. Що таке hard skills і soft skills: як нас оцінює роботодавець. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://eduhub.in.ua/news/shcho-take-hard-skills-i-soft-skills-yak-nas-ocinyuye-robotodavec>

ЗАВДАННЯ ТА ПОТРЕБИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

*Курепін В.М., канд.екон.наук,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
kurpins@ukr.net*

Кожен індивід повинен мати свою людську гідність, це основа та пріоритет розвитку суспільства, яке дбає про створення гуманного, рівноправного та уважного до проблем людини соціумі. Головним інструментом такої парадигми є освіта [1]. Зрозуміло, усвідомлення необхідності змін в освітній парадигмі необхідна для подальшого розвитку суспільства з збереженням навколишнього природного середовища.

Для задоволення своїх потреб молоде покоління повинно мати широкі міждисциплінарні знання, які будуть базуватися на комплексному підході до розвитку суспільства. Це економічно та соціально орієнтована модель навчання, перехід до якої надасть змогу приймати, ухвалювати та впроваджувати рішення на глобальному та інших рівнях (регіональних,

місцевих), спрямовувати знання на підвищення якісного рівня життя, що не загрожують можливостям людства.

Сучасний підхід до організації освітнього процесу направлений на переорієнтацію цілей освіти в бік інформування суспільства про глобальні та місцеві проблеми людства. Формування світогляду повинен базуватися на переорієнтацію навчання молоді з передачі знань до встановлення орієнтації на практичне розв'язання проблем, особливо екологічних [2].

Мета таких формувань надати молоді (громадянам всіх вікових категорій) навички ідентифікації та поняття існуючих екологічних проблем, як економічного розвитку, так і соціального, економічного напрямку, набуття компетенцій щодо вирішення таких проблем. Шляхи досягнення мети, це розвиток та становлення неперервної освіти впродовж життя (дошкільна освіта; загальна середня освіта; позашкільна освіта; професійно-технічна освіта; вища освіта; післядипломна освіта, самоосвіта) та орієнтація її на регіональну освіту в якій об'єднані за змістом підготовки фахівці у освітні регіональні округи.

Для виконання таких завдань необхідно реформування законодавства та програм модернізації освіти [3] на регіональному та місцевих рівнях забезпечення, координації дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування щодо рівня освіченості населення.

Неспроможність традиційній освіти на даний час вчасно реагувати на гострі проблеми сьогодення обумовлені наступними факторами: традиційна освіта не націлена на розв'язання проблем сьогодення, вона лише перелічує їх; відокремлення дисциплін та методика їх викладання не дає змоги осягнути системну картину світу; відсутність практичного розв'язання місцевих проблем; застарілість знань щодо розвитку суспільства.

Сьогодні екологічна освіта визнається пріоритетною, їй приділяється велика увага. Екологічний всеобуч охоплює дошкільну, шкільну освіту, заклади вищої освіти, різні семінари і вебінари, курси підвищення кваліфікації та перепідготовки. Подано до друку і надруковано багато навчальних посібників і підручників, науково-популярної й публіцистичної літератури. Розроблені й запущені програми й плани підготовки спеціалістів-екологів сучасного рівня.

Для формування нового екологічного світогляду треба, як у закладах загальної середньої освіти, так і у закладах вищої освіти вводити екологічну освіту й виховання, створювати кафедри і факультети екологічного профілю, підвищувати рівня екологічної освіти керівників усіх рангів. Нагальну проблему екологізації освіти можна поглибити проведенням екологічних національних і міжнародних семінарів, конференцій тощо.

Екологічний світогляд націлений на набуття знань і навичок, які будуть сприяти формуванню екологічно свідомого суспільства [4]. Він повинен будуватися на нових позиціях та бути соціально бажаним, життєздатним і екологічно збалансованим. Переорієнтація освіти та культури означає

дбайливе ставлення до довкілля, відмова від застарілих моделей виробництва, гармонізація та розвиток екологічних процесів.

Що потрібно зробити для забезпечення розвитку екологічної освіти та розвитку її у регіонах? На наш погляд, наступне:

- реформувати чинне законодавство щодо інтеграції освіти та розширити розвиток системи формальної та неформальної освіти України;
- для збалансованого розвитку освіти запровадити обов'язкову систему підготовки і перепідготовки кадрів з питань охорони довкілля та сталого розвитку, атестацію державних службовців з цих питань;
- створити інформаційно-освітні центри охорони навколишнього природного середовища на базі провідних вищих навчальних закладів України[5].

Потрібен план спільних дій на національному і регіональному рівнях у сфері освіти для сталого розвитку, з урахуванням структури формальної і неформальної освіти визначити співвідношення екологічної освіти та освіти для сталого розвитку, забезпечити взаємозв'язок з регіонально-територіальними особливостями. Важливо, введення екологічної освіти в освітні програми як базового компонента, реформування освітніх стандартів і кваліфікаційних вимог щодо відповідності принципам екологічної освіти. Забезпечити свобідний доступ широкого колу громадян до найкращих праць вітчизняних і зарубіжних вчених з питань екологічної політики і сталого розвитку [6].

Отже, система екологічної освіти потребує вдосконалення. Вона повинна охоплювати формальну та неформальну освіту. Потрібні кваліфіковані педагогічні кадри з екології та сталого розвитку. Необхідно інтеграція природничих, математичних та гуманітарних дисциплін - основа екологічної грамотності, в освітні програми закладів загальної середньої, професійно-технічної та вищої освіти. Підтримка проектів і конкурсів екологічного напрямку, проведення науково-практичних семінарів, конференцій з екологічного напрямку тощо. Впровадження навчально-методичного забезпечення; природоохоронних проблем щодо можливого впливу на стан довкілля до дипломних та випускних робіт майбутніх фахівців різні категорій та галузей ; програм безперервного навчання у галузі екології, захисту довкілля та раціонального природокористування з урахуванням усіх аспектів екології та ресурсозбереження.

Таким чином, освітній екологічний процес вимагає, як значної організаційної, так і фінансової підтримки, опрацювання значної кількості інформації, оновлення цілей і змісту освіти на основі компетентного підходу та особистісної орієнтації

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Batsurovska I., Kurepin V. The Impact of the War in Ukraine on the Study Results at an Agricultural University // Tréma. 2023. № 60. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15314>.

2. Іваненко В. С. Цінності та запити сучасної молоді: життєві пріоритети української молоді // Покоління незалежності: ціннісні орієнтири і перспективи : матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів та магістрантів, м. Костанай, 30 березня 2021р. Костанай : Костанайський регіональний університет імені А. Байтурсинова, 2021. С. 737-741. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9255>.

3. Курепін В. М., Іваненко В. С. Механізм управління екологічною безпекою об'єктами господарювання на засадах маркетингу // Обліково-аналітичне і фінансове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання: національні, глобалізаційні, євроінтеграційні аспекти : матеріали IV міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 20-21 листопада 2019р. – Миколаїв : МНАУ, 2019. – С. 169 – 172. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/6411>.

4. Георгієвський О.В. Екологічні стежки національного природного парку «Олешківські піски» // Розвиток туристичної галузі та індустрії гостинності: проблеми, перспективи, конкурентоздатність : матеріали I Міжнародної конференції здобувачів та молодих вчених, м. Дніпро, 25 березня 2021р. – Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2021. – С. 156 – 158. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9104>.

5. Курепін В. М., Іваненко В. С. Екологічні виклики регіону // День Землі - Earth Day [Електронний ресурс] : тези доповідей здобувачів вищої освіти спеціальностей 071 «Облік і оподаткування», 072 «Фінанси, банківська справа та страхування» та інших учасників освітнього процесу за результатами тематичного «круглого столу» на обліково-фінансовому факультеті, м. Миколаїв, 22 квітня 2020 року. - Миколаїв : МНАУ, 2020. – С. 28-31. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7041>.

6. Іваненко В. С. Інтеграція молоді в системі освіти держав ЄС в умовах військової агресії проти України // Інтеграція вищої юридичної освіти України з європейським освітнім простором – виклики внутрішньої безпеки під час воєнного стану : матеріали з Міжнародної науково-практичної конференції, Ломжа-Харків, 15.02.2023 р. / за ред. П. Поніхтера, З. Шарлович. Ломжа : MANS w Łomży, 2023. С. 80-82. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12946>.